

Proves d'Accés a la Universitat. Curs 2011-2012

Anàlisi musical

Sèrie 4

Qualificació			
Exercici 1	A	1	
		2	
		3	
		4	
		5	
		B	
		2	
Exercici 2	1		
	2		
	3		
Exercici 3	1		
	2		
	3		
	4		
	5		
	6		
	7		
	8		
	9		
	10		
Qualificació final			

Etiqueta identificadora de l'alumne/a

Etiqueta de qualificació

Ubicació del tribunal

Número del tribunal

Exercici 1

[4 punts]

A) Anàlisi formal i estructural

[3 punts. Cada qüestió val 0,6 punts. Per cada error es descomptaran 0,1 punts. Per les qüestions no contestades no hi haurà cap descompte.]

En relació amb la peça que sentireu, trieu la resposta correcta de cadascuna de les cinc qüestions següents.

1. Aquest moviment pertany a una obra per a
 - a) sextet de corda, format per dos violins, dues violes i dos violoncel·ls.
 - b) trio de corda, format per dos violins i una viola.
 - c) quartet de corda, format per dos violins, una viola i un violoncel·l.
 - d) quintet de corda, format per dos violins, una viola, un violoncel·l i un contrabaix.
2. El tema inicial de l'obra, és tocat
 - a) per tots els instruments del grup a l'uníson.
 - b) únicament per una viola.
 - c) per dos violins.
 - d) per un sol violí.
3. Pel que fa a la tonalitat general de la peça que acabeu de sentir està composta
 - a) en tonalitat menor.
 - b) en tonalitat major.
 - c) en tonalitat menor a l'inici i acaba en la mateixa tonalitat però en mode major.
 - d) en un dels antics modes gregorians.
4. Indiqueu quins dels quatre motius ritmicomelòdics següents, tots ells pertanyents a la música que heu sentit, correspon als compassos inicials del segon tema:

a)

b)

c)

d)

5. En els darrers dotze compassos d'aquesta peça, se sent
 - a) el primer tema tocat per tots els instruments i, a continuació, el segon, tocat *pianissimo*, únicament per un violí.
 - b) el segon tema tocat per un violí i, a continuació, el primer tocat per tots els instruments.
 - c) el primer tema tocat per tots els instruments, que es repeteix a continuació a càrrec d'un violí.
 - d) el segon tema tocat per tots els instruments i, a continuació, el primer, a càrrec únicament d'un violí.

B) Anàlisi estilística i contextual

[1 punt]

Escriviu un comentari breu (entre cent i cent cinquanta paraules) sobre la peça que heu sentit, en què heu de tenir en compte els aspectes següents:

- **FORMA, ESTIL I GÈNERE.** Descriviu la configuració formal global de la peça per mitjà d'un esquema i expliqueu raonadament quins dels procediments compositius següents emprà l'autor: contrapunt, homofonia, experimentalisme, cromatisme harmònic i tonalitat. Indiqueu també el gènere a què pertany. [0,5 punts]
- **CONTEXT I ÈPOCA.** Esmenteu el títol i l'autor/a de l'obra, així com algunes dades biogràfiques o artístiques d'aquesta persona. Situeu aquesta obra en alguns dels períodes culturals següents i justifiqueu la resposta: Romanticisme, Renaixença, Modernisme, Noucentisme i Expressionisme. [0,5 punts]

Exercici 2

[2 punts. Les dues primeres qüestions valen 0,5 punts i la tercera, 1 punt.]

Llegiu atentament el text següent i contesteu les preguntes que es formulen a continuació, amb un comentari breu (d'unes dues-centes cinquanta paraules). Procureu no repetir, llevat que es demani, les mateixes paraules utilitzades en el text.

Pau Vallvé. Viatge a les profunditats

ROGER PALÀ: *La veu sovint està doblada, tal com feies amb Estanislau Verdet. És una manera de fugir de l'estètica més pròpia dels cantautors?*

PAU VALLVÉ: No escolto gaire música *folk*, ni tampoc cantautors. Sóc més de Radiohead, A Silver Mt. Zion, José González, Arcade Fire, Bon Iver... Aquests artistes acostumen a jugar molt amb les veus, i estèticament m'agrada. És veritat, però, que a mesura que el disc va progressant i les cançons esdevenen més intimistes, la veu es va quedant més despullada i sola. No ha estat volgut, la mateixa producció decideix quan una cançó requereix un punt d'intimitat o una tribu de Vallvés cantant.

R.P.: *Hi ha trenta-cinc instruments enregistrats de manera molt orgànica: de vegades prioritizes que se senti també el silenci, l'espai i la distància. En aquest treball, és tan important el lloc on s'ha fet com les mateixes cançons?*

P.V.: De vegades, fins i tot més. Si vols fer un disc supersincer i et despulles completament en la composició, però després acabes fent una producció *mainstream*, línia Alejandro Sanz, tot ple-gat perdrà frescor, perquè parlaràs de sentiments d'una manera tan plàstica que ningú no s'ho creurà. Per això, més que gravar un piano o un bombo, volia enregistrar l'ambient on ressonaven els instruments que estava tocant, la textura de l'aire. Hi ha una cançó del disc, «Tots els buits del món», que parla de prendre consciència dels espais buits entre les coses i, en gran part, és això el que volia plasmar d'una manera sonora. També hi ha moments de molta producció, però és una producció bruta.

R.P.: *Al teu bloc has fet un apunt molt crític amb el paper de la crítica musical. Avui en dia, amb les noves xarxes socials d'Internet, creus que el paper del crític musical s'ha devaluat?*

P.V.: El que no té sentit és el paper del crític musical que exerceix de jutge i que, en comptes d'explicar-te què fa bo o dolent un disc, es dedica a posar les estrelletes i deixar anar quatre frases lapidàries. Això potser tenia sentit a la dècada dels noranta, quan per a escoltar música només hi havia l'opció de comprar-te un CD o copiar-te'l d'algun col·lega. Actualment el pots escoltar sense a Spotify, pots consultar informació del grup al seu web o al MySpace, veure'n clips al YouTube... No cal que els diaris i les revistes gastin més tinta en uns textos simplificadors que acaben reduint la feina de dos anys a quatre frases lapidàries i unes estrelletes. Sí que és important, en canvi, que hi hagi bons professionals que facin de filtre, que hi hagi bones cròniques i bones entrevistes a fons amb els artistes. Però que no estiguin escrites des del punt de vista del crític lapidari. Si alguna cosa no val la pena, doncs no se'n parla i ja està. I això que a mi els crítics sempre m'han tractat bé, caldria veure-ho... Avui en dia, si algú es compra un disc sense haver-lo sentit, només perquè està catalogat com a *pop-rock*... A aquest paio se li ha de fer un monument.

Adaptació feta a partir del text de
Roger Palà, «Pau Vallvé. Viatge a les profunditats». *Enderrock*, núm. 182 (desembre 2010)

1. L'entrevistador diu que en l'àlbum del cantant moltes vegades la veu està doblada. Expliqueu en què consisteix aquesta tècnica més aviat allunyada de l'estètica dels cantautors.
2. En l'entrevista apareix el terme anglès *mainstream*. Quin significat té aquesta paraula en el context en què apareix escrita?
3. Expliqueu quin paper té, per a Pau Vallvé, la crítica musical en l'època actual. Destaqueu els aspectes positius i negatius d'aquesta professió, sempre d'acord amb l'opinió del cantant.

Exercici 3

[4 punts. Cada qüestió val 0,4 punts. No hi haurà descomptes en cap cas.]

Escolteu amb atenció els deu fragments de música que sentireu a continuació i trieu la resposta correcta entre les quatre que us proposem.

1. **a)** Mode menor – mode major – mode menor.
b) Mode major – mode menor – mode major.
c) Mode menor – mode major.
d) Mode major – mode menor.

2. *a)* Viola de gamba.
b) Contrabaix.
c) Violí.
d) Viola de roda.
3. *a)* A-B-A-B-A.
b) A-C-A-B-A.
c) A-B-A-A-A.
d) A-B-A-C-A.
4. *a)* *Sprechgesang*.
b) Recitatiu.
c) Diafonia.
d) Ària d'òpera romàntica.
5. *a)* Classicisme.
b) Barroc.
c) Postromanticisme.
d) Segle xx.
6. *a)* *Rhythm-and-blues*.
b) *Funk*.
c) Rock clàssic.
d) *Gospel*.
7. *a)* *Diminuendo*.
b) *Accelerando*.
c) *Rubato*.
d) *Coda*.
8. *a)* Contratenor.
b) Mezzosoprano.
c) Soprano.
d) Sopranista.
9. *a)* Inici tètic.
b) Inici anacrúsic.
c) Inici acèfal.
d) Inici sobtat.
10. *a)* No hi ha trompeta.
b) No hi ha trombó.
c) No hi ha clarinet.
d) Les respostes *a*, *b* i *c* són falses.

Etiqueta del corrector/a

--	--

--	--

Etiqueta identificadora de l'alumne/a

